

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

اثرات تجسم نسبی در پردازش واژگانی و معنایی افعال

عنوان انگلیسی مقاله :

Effects of relative embodiment in lexical and semantic
processing of verbs

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

5. General discussion

The aim of the present study was to investigate two dimensions of verb meaning using the semantic richness approach. We focused on the candidate dimensions of relative embodiment and imageability. We characterized relative embodiment for a large set of verb stimuli. Results showed that for some verbs knowledge gained through bodily experience was judged to be very important to their meaning; the highest relative embodiment ratings were for the verbs *dance*, *jog*, *breathe*, and *exhale*. Notably, these highest-rated verbs seem to be those that involve much of the body and rich sensorimotor experiences and not necessarily specific action patterns. For other verbs the human body was judged to be not at all important, with the lowest relative embodiment ratings for *forecast*, *expect*, *cancel*, and *evaporate*. Moderate ratings were provided for verbs that can be viewed as involving the body in less prescribed ways, for instance *retreat*, *excel*, *adjust*, and *demolish*. As such, these ratings seem to capture the bodily sense that [Borghi and Cimatti \(2010\)](#) described. This sense goes beyond specific and goal-directed actions that have been the focus of much verb representation and processing research in the literature (e.g., [Hauk et al., 2004](#); [Ruschemeyer et al., 2007](#)), to include bodily experience involved in passive actions and internal sensorimotor states (e.g., proprioceptive states).

5. بحث کلی

هدف مطالعه ی کنونی، بررسی دو بعد از معنی فعل با استفاده از رویکرد غنای معنایی است. ما بر ابعاد کاندید شده ی تجسم نسبی و قابلیت تصویر سازی ذهنی، تمرکز کردیم. ما تجسم نسبی را برای یک مجموعه ی بزرگ از محرکهای فعل، توصیف کردیم. نتایج نشان داد برای برخی افعال، دانش کسب شده از طریق تجربه ی جسمانی، برای معنی آن افعال بسیار مهم محسوب میشود. بالاترین درجه بندی های تجسم نسبی برای افعال رقصیدن، آهسته دویدن، نفس کشیدن و دم برآوردن بود. به طور قابل توجهی، این افعال که در درجه ی بالاتری ارزیابی شدند، به نظر میرسد آنهایی باشند که شامل بخش زیادی از تجارب جسمانی و حسی حرکتی غنی باشند و ضرورتاً الگوهای عمل ویژه نیستند. برای افعال دیگر، بدن انسان، به هیچ وجه مهم تشخیص داده نشد، با پایین ترین درجه بندی های تجسم نسبی برای پیش بینی کردن، انتظار داشتن، لغو کردن و تبخیر کردن. درجه بندی های متوسط، برای افعالی ارائه شد که میتوانند به صورتی قلمداد شوند که شامل بدن در طرق کمتر مشخصی شوند، مثلاً عقب نشینی کردن، برتری داشتن، تنظیم کردن و خراب کردن. به این صورت، این درجه بندی ها به نظر میرسد مفهوم جسمانی به خود بگیرند که توصیف شده است. این مفهوم از اعمال ویژه و هدف گرا، فراتر می رود که مورد تاکید بخش زیادی از فمایش فعل و تحقیقات پردازش در آثار میشود تا شامل تجربه ی بدنی مشمول در اعمال منفعل و حالات حسی حرکتی درونی شود.

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت

ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.